

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 485/05
26.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела разбојништво у покушају из чл.168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези чл.19. Основног кривичног закона и др., решавајући о жалби браниоца осуђеног адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку Кв.18/05 од 28.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца осуђеног АА и пресуда Окружног суда у Чачку Кв. 18/05 од 28.02.2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Чачку Кв.18/05 од 28.02.2005. године преиначене су у погледу одлуке о казни: правноснажна пресуда Окружног суда у Чачку К. 16/99 од 20.10.2000. године којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела разбојништво у покушају из чл.168. став 1. КЗ РС у вези чл.19. ОКЗ, кривичног дела тешке крађе из чл.166. став 1. тач.1. КЗ РС и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 - једне године и 8 - осам месеци, с тим што му је одређен притвор који се има рачунати од часа лишења слободе до правноснажности пресуде и правноснажна пресуда Општинског суда у Рековцу К.18/04 од 05.08.2003. године, којом је АА оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешке крађе из чл.166. став 1. тач.1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 1 - једне године а која је преиначена пресудом Окружног суда у Јагодини Кж.985/04 од 30.11.2004. године у погледу одлуке о казни тако што је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 4 - четири месеца, те га је суд, узимајући претходне казне као утврђене, применом одредби чл.48., 49. и 50. ОКЗ и чл.405. став 1. тач.1. и 5. ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 - једне године и 11 - једанаест месеци, у коју му се урачунава време проведено на досадашњем издржавању казне затвора по пресуди Окружног суда у Чачку К. 16/99.

Против те пресуде жалбу је изјавио бранилац осуђеног АА, адвокат АБ, због одлуке о казни, с предлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи тако што ће се осуђеном изрећи блажа казна затвора.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. 617/05 од 11.04.2005. године предложио да се одбије као неоснована жалба браниоца осуђеног АА а пресуда Окружног суда у Чачку Кв.18/05 од 28.02.2005. године, потврди.

Врховни суд је у седници већа размотрио све списе предмета па је по оцени навода у жалби и писмено достављеног поднеска Републичког јавног тужиоца нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП).

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу Врховни суд налази да су правилно примењене одредбе чл.48. ОКЗ и чл.405. став 1. тач.1. ЗКП када је осуђеном узимајући као правилно утврђене напред наведене казне изречена јединствена казна као у изреци првостепене пресуде, те одредбе чл.50. ОКЗ о урачунавању времена проведеног на издржавању казне.

Другостепени суд је узео у обзир и ценио све околности од којих у смислу чл.41. ОКЗ зависи висина казни које су правилно утврђене у ранијим кривичним поступцима. Стога, ценећи све наведено и имајући у виду бројност и тежину кривичног дела за које је АА правноснажним пресудама оглашен кривим и осуђен, по налажењу Врховног суда, јединствена казна затвора у трајању од 1 - једне године и 11 - једанаест месеци са урачунавањем времена проведеног на издржавању казне, сразмерна је степену друштвене опасности извршених кривичних дела и кривичне одговорности оптуженог и нужна за остваривање у закону прописане сврхе кажњавања - чл.33. ОКЗ.

Зато се супротни жалбени наводи браниоца осуђеног о томе да се породица осуђеног налази у тешким материјалним приликама, због чега је присуство осуђеног нужно како би обезбедио средства за егзистенцију троје деце и ванбрачне супруге, те да је јединствена казна затвора минимално смањена у односу на појединачно утврђене, са предлогом изрицања казне затвора у краћем временском трајању, показују неоснованим.

Са свега напред изложеног, а на основу чл.388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

сд